

Parter i hovedsagen

Sagsøger: TETS Haskovo AD

Sagsøgt: Direktor na Direksia »Obzhalvane I upravlenie na izpalnenieto«, grad Varna, pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia po prihodite (direktøren for direktoratet »Klager og Optræningsadministration« Varna, under centraladministrationen ved Det Nationale Agentur for Indtægter)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Hvorledes skal begrebet »ødelæggelse af formuegenstande« i artikel 185, stk. 2, i direktiv 2006/112 ⁽¹⁾ fortolkes, og har begrundelserne for ødelæggelsen og/eller de betingelser, hvorunder den fandt sted, betydning i henseende til regulering af den indgående afgift, der blev fratrukket ved formuegenstandenes erhvervelse?
- 2) Skal en behørigt godtgjort tilintetgørelse af økonomiske goder, der alene er sket af hensyn til opførelse af nye, mere moderne økonomiske goder, der skal tjene samme formål, anses for ændringer af elementer, som er taget i betragtning ved fastsættelsen af fradragsbeløbet i den forstand, hvori dette udtryk anvendes i artikel 185, stk. 1, i direktiv 2006/112?
- 3) Skal artikel 185, stk. 2, i direktiv 2006/112 fortolkes således, at medlemsstaterne lovligt kan bestemme, at der skal foretages reguleringer ved ødelæggelse af formuegenstande, såfremt der ikke blev erlagt fuld eller delvis betaling ved erhvervelsen?
- 4) Skal artikel 185, stk. 1 og 2, i direktiv 2006/112 fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en national ordning som momslovens artikel 79, stk. 3, og momslovens artikel 80, stk. 2, nr. 1), som kræver, at der foretages en regulering af det momsfradrag, der er blevet gjort gældende, i tilfælde af ødelæggelse af formuegenstande ved hvis erhvervelse, der blev erlagt fuld betaling af grundbeløbet og den beregnede afgift, og hvorefter undladelse af regulering af momsfradraget er knyttet til en anden betingelse end betaling?
- 5) Skal artikel 185, stk. 2, i direktiv 2006/112 fortolkes således, at bestemmelsen udelukker muligheden for regulering af momsfradrag for det tilfælde, at der foretages nedrivning af bygninger alene for i stedet at opføre nye, mere moderne bygninger med samme formål som de nedrevne og med henblik på transaktioner, der giver ret til fradrag af indgående afgift?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdi-afgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

Sag anlagt den 19. maj 2011 — Europa-Kommissionen mod Den Tjekkiske Republik

(Sag C-241/11)

(2011/C 232/27)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved Z. Malůšková, N.Yerrell og K.Ph. Wojcik, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Tjekkiske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Tjekkiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til dommen i sag C-343/08, Kommissionen mod Den Tjekkiske Republik og har dermed ikke opfyldt sine forpligtelser i henhold til artikel 260 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, idet den ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser til gennemførelse af artikel 8, 9, 13, 15-18 samt artikel 20, stk. 2-4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/41/EF af 3. juni 2003 om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed ⁽¹⁾.

— Den Tjekkiske Republik tilpligtes til på kontoen »Den Europæiske Unions egne midler« at betale Kommissionen:

et fast beløb på 5 644,80 EUR for hver dags forsinkelse med gennemførelsen af de nødvendige foranstaltninger til opfyldelse af dommen i sag C-343/08, Kommissionen mod Den Tjekkiske Republik, regnet fra denne doms afsigelse den 14. januar 2010

indtil datoen for afsigelsen af dommen i nærværende sag eller

indtil Den Tjekkiske Republik vedtager foranstaltninger til opfyldelse af dommen i sag C-343/08, Kommissionen mod Den Tjekkiske Republik, såfremt denne dato ligger forud for afsigelsen af dommen i nærværende sag og

tvangs bøder på 22 364,16 EUR for hver dags forsinkelse med gennemførelsen af de nødvendige foranstaltninger til opfyldelse af dommen i sag C-343/08, Kommissionen mod Den Tjekkiske Republik regnet fra afsigelsen af dommen i nærværende sag indtil Den Tjekkiske Republiks gennemførelse af de nødvendige foranstaltninger til opfyldelse af dommen i sag C-343/08, Kommissionen mod Den Tjekkiske Republik og

— Den Tjekkiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den 14. januar 2010 afsagde Domstolen dom i sag C-343/08, Kommissionen mod Den Tjekkiske Republik ⁽²⁾, hvori den fastslog, at »en medlemsstat har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 22, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/41 om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed, når den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivets artikel 8, 9, 13 og 15-18 samt artikel 20, stk. 2-4, som pålægger de medlemsstater, på hvis område der er etableret arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser, forpligtelser«.

Den Tjekkiske Republik har endnu ikke underrettet Kommissionen om, at den har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser til gennemførelse af artikel 8, 9, 13 og 15-18 samt artikel 20, stk. 2-4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/41/EF til opfyldelse af sine forpligtelser i henhold til direktivets artikel 22. Kommissionen er derfor af den opfattelse, at Den Tjekkiske Republik ikke har truffet de fornødne foranstaltninger til opfyldelse af Domstolens dom i sag C-343/08. I henhold til artikel 260, stk. 2, TEUF kan Kommissionen, såfremt den finder, at den pågældende medlemsstat ikke har truffet de fornødne foranstaltninger til opfyldelse af Domstolens dom, indbringe sagen for Domstolen og samtidig angive størrelsen af det faste beløb eller den tvangsbøde, som den pågældende medlemsstat skal betale, og som den under omstændighederne finder passende. På grundlag af den metode, der er fastsat af Kommissionens meddelelse i henhold til EF-traktatens artikel 228 (SEC/2005/1658), har Kommissionen gjort gældende, at Domstolen skal pålægge Den Tjekkiske Republik at betale et fast beløb og en tvangsbøde i overensstemmelse med ovennævnte påstande.

⁽¹⁾ EUT 2003 L 235, s. 10.

⁽²⁾ Endnu ikke trykt i samling af Afgørelser.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen Sad Sofia-grad den 19. maj 2011 — Hristo Byankov mod Glaven Sekretar na Ministerstvo na vatreshnite raboti (generalsekretær i indenrigsministeriet)

(Sag C-249/11)

(2011/C 232/28)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen Sad Sofia-grad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hristo Byankov

Sagsøgt: Glaven Sekretar na Ministerstvo na vatreshnite raboti (generalsekretær i indenrigsministeriet)

Præjudicielle spørgsmål

1) Kræver princippet om loyalt samarbejde i henhold til artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union, sammenholdt med artikel 20 og 21 i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde, henset til de faktiske omstændigheder i hovedsagen, at en national bestemmelse i en medlemsstat, som den, der er omtvistet i hovedsagen — hvorefter en endelig forvaltningsakt lovligt kan ophæves for at afhjælpe en krænkelse af en grundlæggende rettighed, der er blevet fastslået ved en afgørelse truffet af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, hvilken rettighed ligeledes er anerkendt i EU-retten, såsom retten til fri bevægelighed for medlemsstaternes statsborgere — tillige under hensyn til den fortolkning, som Den Europæiske Unions Domstol har anlagt af de unionsretlige bestemmelser, der

er relevante for begrænsningerne af udøvelsen af denne ret, finder anvendelse, når ophævelse af forvaltningsakten er nødvendig for bringe retskrænkelsen til ophør?

2) Følger det af artikel 31, stk. 1 og 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF ⁽¹⁾ af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 ⁽²⁾ og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF, at den kompetente forvaltningsmyndighed, såfremt en medlemsstats nationale ret omfatter en procedure for efterprøvelse af en forvaltningsakt, der begrænser retten i henhold til direktivets artikel 4, stk. 1, er forpligtet til, efter anmodning fra forvaltningsaktens adressat, at efterprøve og vurdere lovligheden af denne, idet myndigheden også tager hensyn til Den Europæiske Unions Domstols retspraksis vedrørende fortolkningen af relevante bestemmelser i unionsretten, der regulerer de betingelser og begrænsninger, hvorunder denne ret skal udøves, således at det sikres, at den pålagte begrænsning af retten på det tidspunkt, hvor der træffes afgørelse om efterprøvelse, ikke er uforholdsmæssig, når den forvaltningsakt, hvorved begrænsningen pålægges, allerede var endelig på dette tidspunkt?

3) Tillader henholdsvis bestemmelserne i artikel 52, stk. 1, andet punktum, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og artikel 27, stk. 1, i direktiv 2004/38, at en national retsforordning, der pålægger en begrænsning af retten til fri bevægelighed inden for rammerne af Den Europæiske Union for en statsborger i en af Den Europæiske Unions medlemsstater alene på grund af en bestående forpligtelse, der overstiger et bestemt, usikret beløb, der er fastsat ved lov, over for en privatperson (et handelsselskab) i forbindelse med en verserende fuldbyrdesprocedure til inddrivelse af fordringen og uden hensyn til, at den unionsretligt hjemlede mulighed for, at en myndighed i en anden medlemsstat inddriver fordringen, finder anvendelse?

⁽¹⁾ EUT L 158, s. 77.

⁽²⁾ Rådets forordning nr. 1612/68/EØF af 15.10.1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet (EFT 1968 II, s. 467).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Legfelsőbb Bíróság (Ungarn) den 25. maj 2011 — Oskar Shomodí mod Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság Záhony Határrendészeti Kirendeltsége

(Sag C-254/11)

(2011/C 232/29)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Legfelsőbb Bíróság